

Comité van Aanbeveling: Anky van Grunsven, Bonfire† en Salinero. Nederlands beroemdste pensioenpaarden zijn onze bescherm paarden!

Leeuwarden, 11 juli 2020.

Beste donateurs,

Gistermorgen, zaterdag 11 juli, om 8.00 uur belde Karin Engelman die die dag onze paarden en pony's verzorgde. Ze vertelde dat ze James Bond dood in zijn stal had gevonden. Hij was waarschijnlijk rond middernacht overleden. Zijn lijf was al afgekoeld.

De dag ervoor, vrijdags, ging alles goed met James. Hij had lange tijd in de *paddock* gestaan met o.a. de pony's Macho en Snuitje. Ik zag hem uitgebreid en hartelijk poetsen met kleine Macho en daarna zette hij een flinke draf in door de bak. Ook bij de laatste voerbeurt was alles normaal: hij at zijn extra grote portie *Subli* bijna helemaal op, meestal liet hij voor de nacht nog een hapje staan. En aan de bak met merrie- en grasbrok begon hij direct toen ik die aan zijn staldeur hing. Plus zijn appel voor-het-slapen-gaan. Rond 21.15 uur vertrok ik uit de stallen. Karin zag die zaterdagochtend dat James alles nog had opgegeten.

James Bond had een door-en-door goed karakter Er zat geen gram kwaad in hem. Een schat van een paard. Zijn naam als vrouwenveroveraar deed hij alle eer aan. Merries of vrouwen: ze hielden allemaal van hem. Zijn grote vriendin was Halinda, net als hij afkomstig van *Manege Waarland*. Maar ook met de paarden van de voormalige *Leeuwarder Manege* die toen nog leefden, Jane, Tarzan en Ginger was hij dik bevriend. Ginger was zijn grote favoriet. Hij was dol op haar. James' karakter met al zijn vriendelijkheid maakte dat je hem met elke andere ruïn of merrie en met de pony's in de bak of wei kon zetten. Zelfs Rianne, onze feministe en het meest eenzellige pensioenpaard ooit, heb ik een keer erop betrappt dat ze met James aan het poetsen was...Vorig jaar zomer toen hij met Halinda, Rianne en de pony's in de wei stond was het vertederend om te zien hoe leuk hij speelde met kleine Macho. Een soort krijgertje: Macho voorop dravend naar de *paddock*, James in draf er achter aan. En dan werden de rollen omgedraaid: James in draf door de wei met Macho in de achtervolging. Het spelletje eindigde altijd in een hartelijke poetsbeurt. De dagelijkse poetsessie met Halinda hoorde bij zijn dagindeling. Zodra we de deur van zijn stal openzetten draafde James als eerste naar de *paddock* of wei. Halinda was nummer twee waar de staldeur voor geopend werd. Maar het kwam nogal eens voor dat ik beide paarden richting *paddock* of wei moest duwen omdat ze op de olop naar de *paddock* al uitgebreid elkaar aan het poetsen waren en er geen ander paard meer langs kon. Ze waren zo gehecht aan elkaar dat dat geen seconde kon worden uitgesteld. Van alle vrouwen die in onze opvang iedere week de paarden en pony's verzorgen, was standaard binnen een week nadat ze bij ons begonnen de uitroep: "Wat is die James een lieverd!" Naast de dagelijkse poetsbeurt met merries waren er voor James Bond ook de dagelijkse knuffels met al onze verzorgsters.

En James Bond deed zijn naam eer aan als *gentleman*. Met keurige tafelmanieren. Geen geknoei of geklieder met de etensbak of er mee gooien als het eten op was. En geen stampen en timmeren tegen de staldeur als het eten in aantocht was. James wachtte rustig tot zijn voer werd opgediend. Zijn stal was altijd het makkelijkste uit te mesten, hij was een schoon paard zoals dat heet.

Dat hij kwetsbaarder was dan leeftijdsgenoten, zoals Jordan, die even oud is, daar hebben we altijd rekening mee gehouden. Hij oogde ouder. Al heel lang kreeg hij 's ochtends en 's avonds extra porties *Subli* en tussen de middag en 's avonds bijvoeding met merrie- en grasbrok. James was een paard dat zonder die extra's te mager zou worden. Als het regende bij de dagelijkse gang naar de *paddock* in de winter deden we hem als enige paard, net als de pony'tjes, een regendeken om. 's Middags, als hij op stal stond, deed hij altijd een dutje. Helemaal ontspannen en heerlijk soezend zag je hem in slaap vallen. Zijn hoofd, met de ogen halfgesloten, zakte dan langzaam steeds verder over de staldeur heen. Pas als zijn hals bijna werd afgekneld door de rand van de deur werd hij weer wakker.

James Bond kwam in januari 2015 bij ons. In april dit jaar was hij 29 jaar geworden. Vijf en een half jaar is hij bij ons geweest. Hij had het helemaal naar zijn zin bij ons. Tevreden en vriendelijk. Met het goede gezelschap van zijn oude kameraden van *Manege Waarland* en de nieuwe vrienden die hij maakte. Zijn dood was plotseling. Vermoedelijk net als bij Le Duc een hartstilstand. Maar er was geen ziekte of lang lijden. Dat is de troost.

Wat blijft is het gemis. James Bond was een heel geliefd dier. Met een hele eigen plek. Bij alle andere paarden en pony's en bij ons.

Met vriendelijke groet,

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland,

Ineke de Groot